

Sygn. akt II CZ 19/09

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości

w Ł. przy ulicy W. [..]

przeciwko J. K.

o zezwolenie i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 3 kwietnia 2009 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 października 2008 r.,

oddala zażalenie; przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego radcy prawnemu M. G. – E. kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset) powiększoną o 22% podatek VAT od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 października 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanego J. K., jako wniesioną po terminie.

W zażaleniu pozwany żądał uchylenia tego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu. Sąd Apelacyjny zasadnie odrzucił skargę kasacyjną jako wniesioną po upływie terminu (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁵ § 1 k.p.c.).

Zgodnie z art. 169 § 1 k.p.c. pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia. W rozważanej sprawie, wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej został wniesiony po upływie roku od uchybionego terminu, zatem jego uwzględnienie jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych okolicznościach (art. 169 § 4 k.p.c.).

Żalący nie wykazał okoliczności pozwalających na przyjęcie, że w sprawie zachodzi wyjątkowy wypadek w rozumieniu art. 169 § 4 k.p.c. Nie jest wystarczające wskazanie na możliwy konflikt z wcześniejszym pełnomocnikiem przyznanym z urzędu. Trzeba podkreślić, że żalący nie wyjaśnił dlaczego nie podejmował w sprawie jakichkolwiek czynności przez ponad rok, tj. do dnia 23 maja 2008 r., kiedy to złożył pierwszy z wniosków o przywrócenie terminu. W zażaleniu przyznano jedynie, że żalący nie miał świadomości, że może kwestionować zasadność opinii pełnomocnika przed organem samorządu zawodowego oraz, że w sprawie istnieje możliwość skutecznego wniesienia skargi kasacyjnej. Brak świadomości nie może stanowić przyczyny usprawiedliwiającej to zaniechanie.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).